

fra forskellige medlemsstater og mellem advokater fra andre medlemsstater og danske advokater.

Etableringsdirektivet indeholder i artikel 11, nr. 5, en bestemmelse, hvorefter »et værtsland, i det omfang det forbyder advokater, der udøver virksomhed under værtslandets relevante advokattitel, at udøve advokatvirksomhed gennem et advokatfællesskab, der omfatter personer, som ikke er advokat, (kan) nægte en advokat, der er registreret under hjemlandets advokattitel, at udøve virksomhed på værtslandets område som medlem af et sådant advokatfællesskab«.

Direktivet er således ikke til hinder for at opretholde en retstilstand, hvorefter andre erhvervsgrupper end advokater afskæres fra at indgå i et fællesskab med advokater (Multidisciplinary Partnerships). En EU-advokat, der i sit hjemland indgår i et sådant »Multidisciplinary Partnership«, kan endvidere afskæres fra at etablere sig her i landet.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 150 (fremsat den 17. januar 1990), hvorved retsplejeloven blev ændret således, at der blev åbnet adgang til at etablere advokatselskaber, er anført følgende: »Efter forslaget skal advokatvirksomhed kun kunne udøves i selskabsform under nogle særlige betingelser. Det søges således gennem regler om, hvem der kan besidde aktier eller anpart i et advokatselskab, og gennem regler om, hvem der kan være medlemmer af bestyrelse og direktion, sikret, at selskabet i samme omfang som en personligt drevet advokatvirksomhed vil være uafhængig af interesser, der er advokatvirksomhedens uvedkommende, og som kan være stridende mod klientens interesser. Det tillægges således stor betydning, at advokatvirksomheder ikke på grund af finansieringen af virksomhedernes kapitalgrundlag kan domineres af interesser, der ville kunne svække den generelle tillid til advokaters uafhængighed.« (FT 1989-90, tillæg A, sp. 3856).

Et udvalg nedsat af Advokatrådet færdiggjorde i juni 1999 et debatoplæg om advokater i MDP (Multidisciplinary Partnerships) og tværfaglige samarbejder. Udvalget kunne ikke anbefale, at det tillades advokater at indgå i Multidisciplinary Partnerships, der giver andre rådgivningserhverv ejerandele i advokatvirksomheden eller ledelsesmæssige beføjelser over advokater, der udøver advokatvirksomhed.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de synspunkter, der er udtrykt i bemærkningerne til L 150, fortsat gør sig gældende, og Justitsministeriet har ikke aktuelle overvejelser om at ændre retsplejelovens regler om ejerskab m.v. af advokatselskaber. Det vil efter Justitsministeriets opfattelse ikke være rigtigt - uden samtidig at overveje de gældende regler om ejerskab

af danske advokatselskaber - at skabe adgang for advokater fra andre EU-lande til at udøve virksomhed her i landet som medlem af et MDP.

På den baggrund agter Justitsministeriet at fastsætte bestemmelser om, at adgangen til at udøve virksomhed her i landet ikke gælder for advokater, der ønsker at udøve virksomhed som medlem af sit advokatfællesskab, såfremt dette fællesskab omfatter personer, der ikke er advokater.

I sammenhæng hermed vil det med henvisning til direktivets bestemmelser herom blive defineret, i hvilke tilfælde et advokatfællesskab må anses for at omfatte personer, der ikke er advokater. Det vil efter direktivet være tilfældet, hvis personer, der ikke er advokater: 1) besidder hele dette advokatfællesskabs kapital eller en del af denne, 2) anvender den betegnelse, som advokatfællesskabet udøver sin virksomhed under, eller 3) de facto eller de jure har den besluttende myndighed inden for dette advokatfællesskab.

Justitsministeriet har overvejet, om der i sammenhæng med gennemførelsen af etableringsdirektivet burde gennemføres bestemmelser om, at EU-advokater eller EU-advokatfællesskaber kan opnå ejerskab i danske advokatfællesskaber, selv om de ikke har etableret sig i Danmark (cross-border ejerskaber). Forpligtelsen efter etableringsdirektivet til at give EU-advokater adgang til at indgå i fællesskaber med danske advokater omfatter alene EU-advokater, der har etableret sig her i landet.

Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at overvejelser om, hvorvidt sådanne cross-border ejerskaber skal tillades i Danmark, bl.a. må afhænge af de erfaringer, der følger af gennemførelsen af etableringsdirektivet. Justitsministeriet vil løbende drøfte spørgsmålet med Advokatrådet.

3.2. Brug af advokattitler omfattet af Det Europæiske Fællesskabs vedtagelser

Retsplejeloven indeholder i § 120 nærmere regler om retten til at betegne sig som advokat. Efter bestemmelsen må personer, der ikke har fået beskikkelse som advokat, og personer, der er udelukket fra at udøve advokatvirksomhed, eller hvis ret hertil er ophørt i medfør af retsplejelovens regler, ikke betegne sig som advokat eller benytte en anden betegnelse, der er egnet til forveksling hermed. En advokat, der har deponeret sin beskikkelse i Justitsministeriet, må ikke betegne sig som advokat i forbindelse med forretningsforhold. Overtrædelse heraf straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Baggrunden for at beskytte advokattitlen er både, at advokaten indtager en central rolle i retsvæsenet, og at